

dr inż. Grzegorz Bajorek¹⁾
dr inż. Maciej Gruszczyński^{2)*}

O potrzebie opracowania krajowych regulacji do normy PN-EN 206:2014-04

DOI: 10.15199/33.2015.08.18

W kwietniu 2014 r. PN-EN 206:2014-04 *Beton. Wymagania, właściwości, produkcja i zgodność* [2] (w języku angielskim) zastąpiła po przeszło 10 latach PN-EN 206-1:2003 [1]. Polską wersję tej normy opracował w szybkim tempie Polski Komitet Normalizacyjny, przy wsparciu organizacyjnym i finansowym Stowarzyszenia Producentów Betonu Towarowego w Polsce i w styczniu 2015 r. uzyskała ona status normy aktualnej.

Funkcjonowanie na rynku budowlanym od 2003 r. PN-EN 206-1, a od 2004 r. z krajowym uzupełnieniem PN-B-06265:2004 [3] pozwoliło na oswojenie użytkowników z jej wymaganiami. Wycofanie tej normy w kwietniu 2014 r. spowodowało wycofanie również krajowego uzupełnienia. Obecny stan jest więc taki, że nie można stosować PN-B 06265:2004 jako rozszerzenia nowej normy [2]. Wynika stąd konieczność szybkiego dostosowania brakującego ogniwa w dokumentach normalizacyjnych i zaktualizowania zapisów krajowego uzupełnienia do aktualnej normy europejskiej i nabytych nowych doświadczeń w technologii betonu. Zmiany w PN-EN 206:2014-04 dotyczą nowych terminów, definicji oraz badania nowych właściwości mieszanki betonowej. Obejmują m.in.:

- uszczegółowienie wymagań dotyczących kruszyw (w tym z recyklingu i żużla wielkopieczowego);
- stosowanie włókna stalowego i polipropylenowego;
- dopuszczenie do stosowania cementów innych niż zgodnych z PN-EN 197-1:2012.

PN-EN 206:2014-04 pozwala na stosowanie współczynnika aktywności pucolanowej k , w przypadku dodatków typu II nie tylko w połączeniu z cementem CEM I, ale także z CEM III/A. Nowum stanowi rozszerzenie wykorzystania tego współczynnika także w przypadku mielonego żużla wielkopieczowego. Znowelizowana norma określa dodatkowe wymagania dotyczące specyfikacji i zgodności betonów stosowanych w robotach geotechnicznych. Przeniesiono do niej również wszystkie wymagania dotyczące betonu samozagęszczalnego, które do tej pory były ujęte w PN-EN 206-9:2010 [4]. W zakresie kontroli zgodności obowiązującej producenta ustanawia nowe częstotliwości pobierania próbek betonu oraz poszerza warunek przynależności do rodziny betonów. Koryguje także kryteria zgodności oraz wprowadza możliwość stosowania kart kontrolnych w ocenie zgodności. W przypadku mieszanki betonowej dodano kryteria identyczności: konsystencji, zawartości powietrza oraz zawartości i jednorodności rozmieszczenia włókien. Pomimo wielu zmian, nowelizacja normy stanowi raczej jej ewolucję niż radykalną zmianę [5].

¹⁾ Centrum Technologiczne Budownictwa przy Politechnice Rzeszowskiej, Politechnika Rzeszowska

²⁾ Stowarzyszenie Producentów Betonu Towarowego w Polsce; Politechnika Krakowska, Wydział Inżynierii Lądowej

^{*)} Autor do korespondencji: mgruszczyński@pk.edu.pl

Nad nową wersją krajowego uzupełnienia (które będzie mieć zarezerwowany numer PN-B-06265) pracuje obecnie Komisja ds. Normalizacji przy Stowarzyszeniu Producentów Betonu Towarowego w Polsce. Bazą jest dokument pierwotny z 2004 r. Oprócz oczywistych uzupełnień wynikających z treści PN-EN 206:2014-04, w krajowym uzupełnieniu znajdują się także metody badań trwałości betonu, m.in. mrozoodporności i wodoszczelności, powszechnie stosowane w praktyce polskiego budownictwa. Obydwie metody, opisane w wycofanej w 2003 r. normie PN-B-06250:1988 [6], są ciągle przywoływane w projektach i specyfikacjach technicznych. Podjęte działania mają na celu zaprzestanie stosowania (choć nie jest to prawnie zabronione) wycofanego i przestarzałego dokumentu.

Istotnymi zapisami w normie będą także zagadnienia dotyczące certyfikacji Zakładowej Kontroli Produkcji. Proponuje się, by była ona obowiązkowa w przypadku betonów stosowanych jako materiał konstrukcyjny, a w pozostałych producent będzie mógł deklaruować właściwości użytkowe wyrobu tylko na podstawie prowadzonej przez siebie Zakładowej Kontroli Produkcji (ZKP), bez udziału jednostki zewnętrznej. Naszym zdaniem należy określić ostrzejsze wymagania dotyczące betonów konstrukcyjnych, gdyż ich właściwości odpowiadają za bezpieczeństwo konstrukcji. Produkcja powinna być więc pod szczególnym nadzorem – certyfikację mogą prowadzić wyłącznie jednostki, które posiadają w tym zakresie akredytację Polskiego Centrum Akredytacji. Podział na zastosowanie konstrukcyjne/niekonstrukcyjne jest analogiczny jak w przypadku innych wyrobów budowlanych objętych normami zharmonizowanymi – np. kruszyw do betonu, bloczków murowych itp. Wprowadzenie takich zapisów pozostaje w zgodzie z przewidywaną konsekwencją nowelizacji ustawy o wyrobach budowlanych. Na podstawie rozporządzeń, które powstaną w wyniku jej wprowadzenia, jest nadzieja, że beton stanie się w końcu „pełnoprawnym” wyrobem budowlanym.

Literatura

[1] PN-EN 206-1:2003 Beton. Część 1: Wymagania, właściwości, produkcja i zgodność.

[2] PN-EN 206:2014-04 Beton. Wymagania, właściwości, produkcja i zgodność.

[3] PN-B-06265:2004 Krajowe uzupełnienia PN-EN 206-1:2003 Beton. Część 1: Wymagania, właściwości, produkcja i zgodność.

[4] PN-EN 206-9 Beton. Część 9: Dodatkowe zasady dotyczące betonu samozagęszczalnego (SCC).

[5] Bajorek G., Gruszczyński M., Ewolucja nie rewolucja – znowelizowana norma PN-EN 206:2014-04, Inżynier Budownictwa 2/2015.

[6] PN-B-06250:1988 Beton zwykły.

Przyjęto do druku: 21.05.2015 r.